

Boka u stihovima

Herceg Novi - Ljubomir NenadoviÄ

Boka - Aleksa Å antiÄ

Boka Kotorska - Cata DujÄin Ribar

Boka - Frano AlfireviÄ

Kraj mora - Jovan DuÄiÄ

VjeÄni su ovi bedemi - BoÄko OdaloviÄ

Oluja u Boki - Rikard KataliniÄ Jeretov

Primorci pod hrastom - Viktor Vida

Bokeljske arabeske - MiloÄi MiloÄjeviÄ

Herceg Novi - Maksim ZlokoviÄ

Äempresi nad Perastom - Svetislav MandiÄ

Perast - Maksim ZlokoviÄ

Å kolj umirenih duÄja - Obrad PavloviÄ

Boka - Dragan PopadiÄ

Kraj mora priroda Å•udo uÅ•inila,
Å to najlepÅije mogla, to je stvorila.
Kud god baciÅi oko, na levo, na desno,
Sve je nameÅiteno, divno i Å•udesno...

Napulj sam gled'o, o veÅeri bleđa!
Al' ovakvog nigde nemadoh pogleda,
I Å•udim se suncu kako moÅ¾e zaÅti,
Kad lepote ove nigde nece naÅti...

Ljubomir NenadoviÅ (1826 - 1895)

Na vrh stranice

Boka

NaÅja mila Boko, nevjesto Jadrana,
Pokrivena nebom k'o od plave svile,
LjepÅja si od tvoje primorkinje vile
I svetlija si od njenog Å'erdana.

Nikada se tebe nagledao ne bi!
No da mi je jednom da postanem valom
Sinjega ti mora, pa pred tvojim Å¾alom
Da vjeÅito Åjumim i da pjevam tebi.

I da s tobom gledam na tvoj LovÅen plavi,
Pa jednoga dana, kad se Gospod javi,
Kad orlovi naÅji visoko zabrode,

I sa tvojih ruku padnu gvođ'a tvrda,

Da pobjednu himnu sluđam s tvojih brda

I da s tobom slavim dan zlatne slobode.

Aleksa Antiđ (1868-1924)

Na vrh stranice

Boka Kotorska

Gromada survana

u jeziac mora

uvuena me'u planinama.

Kameni zvuene

rastoen suncem

i vjetrovima.

Mirisu mora zelenog,

kroz tebe se jeka vrađta

otoiđta na ogledalu tamnom.

Iz tog ja siĀjem tla,

ruke i lice

zaranjam duboko.

Ne bojim se

dosegnuti dno,

uzimam I uzimam

ja tebe

a ti mene.

Neka kamen boli

i krvlju se orosi mojom.

Cata DujĀjin Ribar (1897-1994), "Rastanci bez rastanka" - zbirka pjesama
Na vrh stranice

Boka

Ulazimo Ājutke u njezin tamni dan,

i tako tiho ko na kraju svijeta.

Brda nad morem Åito je vjeÄ•no bez kreta

u straÅijnoj goloti Ä•uvaju njegov san.

Ljepotom iskonskom tu duh je okovan

da Å¾elje izgubi ko anahoreta

i budi mutno kroz stoljeÄ•ta prokleta.

Taj veÄ•ernji kraj je ko veliki samostan.

Zaboravljen se crni lik starinskog broda.

Zalazi sunce na gori nedalekoj,

krvavo kao u davnoj bici nekoj.

A kad se oglase zvona preko voda,

Ä•ini se: duÅije preplaÅijene od noÄ•ti

zovu se, plaÄ•uÄ•ti, u velikoj samoÄ•ti.

Frano AlfireviÄ• (1903 - 1956)

Na vrh stranice

Kraj mora

Lav kameni jedan iz mletačkih dana

Ozbiljani mračan još na trgu sedi,

Na obali mora. Sluša Ajum Jadrana,

I gde vek za vekom neosetno sledi.

Star i malaksao, i sa grivom sedom,

On je teške Ajape zario duboko,

Dokle mirno drži u obzoru bledom

Svoj mramorni pogled i studeno oko.

Dođu gradska deca sa veselim pleskom,

Draže ga, i jaču, i zasipaju peskom,

I biju ga svojim pučkama od zove.

Dok on mirno gleda na more, i eka

Da galije stare vidi iz daleka,

Å to odoje nekad pre mnogo vekova.

Jovan Dušanić (1871-1943), "Pesme sunca" - sabrana dela
Na vrh stranice

Vjeđani su ovi bedemi

Vjeđani su ovi bedemi

Od sige i sunca

Kapije viđje ne đkripe

đ arke se prosule u crvene mrlje

Pa kamen krvari ko rana

Vjeđan je ovaj grad

Grad ođima ugledan

Korađam sveđano zanesen

Dok mi u venama tutnji

Laveđ¼ kamenoloma

Galiija sunca tone

Na trgu veliki zakonik

Od tople koÅ¾e

Dan se gasi kao kreÅ¡

U muzej ulazi grad

VukuÅ¡i bedeme

Sve su kapije otvorene

BoÅ¡ko OdaloviÅ¡ (1939 -), "Stvaranje", br. 5/1971

Na vrh stranice

Oluja u Boki

Puca grana

Pod snagom okeana

Kida se list, cvijet se runi

Gore visoko Lovčten se buni.

Mahniti vihor juri ko lud

S liti, sa krčji sikčte ko zmaj

Tamnim krilom vijori svud

Ko da čte silom razorit kraj...

S brda se valja u more dčin

Crnoga gorja timorni sin,

Kovitla val

Lomi ga stravno o kameni čal.

Dičde dim i pjenu i prah,

Lako se ručji,

Brodaru jakom nestaje dah.

Močna ga čjaka vjetrine gučji.

Kormilo puca . . . Tone več brod

Nad njime mrki nebeski svod . . .

Krajina jeca ko udova bona

Cankaju tučno pogrebna zvona.

Rikard Katalinič Jeretov (1869-1954), "Jadranska strača" br. 3/1928

Na vrh stranice

Primorci pod hrastom

Njihove su ruke klupko mokrih mreža

na lukobranu moga zavišaja.

Ja ne znam gdje se rađa nebo

i kad se mrači more,

koliko svjetla kapne

jutrom na prozore.

Ko obala, koju bura čisti,

od Lužnice do Istre,

njihove su glave bistre.

Kada zavijek usnu,

u kreč i fosfor pretvaraju se glave,

ko naplavina glatka stoljetnog mora.

U poroznu kost na vlaÅ¾nom pijesku

toÄi kapi svoje zora

i sjene se hlade plave.

Oni grizu maslinu, liznu ribu slanu,

artiÅok isprÅen na ulju.

GleÅanj im golica, kada iÄtu hranu,

raÄiÄ i jegulja u mulju.

Sjedajte braÄo. RuÄajte.

Mir s vama!

Dobri dusi zemlje

ÄuÄe obalama,

a kroz paprat viri

guÄterica.

ToÄno u podne maestral zapiri

u koÄulju, u njedra.

Pod suncem samo jedra.

Bijela jedra.

Viktor Vida (1913-1960), "Otrovane lokve" - zbirka pjesama

Na vrh stranice

Bokeljske arabeske (odlomci)

Zakoračila si u svemir i pučinu,

prostore omećila grlima

i zatvorila se kamenim zidovima.

A na vilama gorja,

leće ti uska nebesa.

Da viknem i da te probudim,

kako bi se oglasila

kamena koliko mnogozvučna?

Da se sjedine opet

hiljade razbacanih oblika

tvog bronzanog tijela,

kakva bi ustala

- kamena ljepotice?

. . .

Eno, posvuda razasutih:

- rasuđjenih i visoko izvuđenih

jedrenjaka,

dok se samo ponegdje naziru

simboliđni ostaci

davno prelomljenih katarki;

- srebrom su okovane turske đalme

na opsađenim zaravnima;

- skamenjena su nepregledna stada

na vjekovnim pasiđtima . . .

Dok niz kamenje kaplje

grmljavina, zvonjava

i krv nacija

koje su se tuda verale.

Samo mjeseđina neumitno gazi obroncima,

iscjeljuje sve rane na tvom tijelu

i obavija te novim bljeskom

mladosti

- kamena ljepotice.

Miloš Milošević (1920 -), "Zadarska revija" br. 6/1963
Na vrh stranice

Herceg-Novi

Sa osamljenog brijega

Palme granama mašu.

Padinom vrtoglavo

Bokori cvijeća

Padaju u luku

I more.

U ritmu kiparisa,

Palme i vrijesa,

Naranče zlatne

Igraju, šudni ples

Jeseni svake.

Na kuli, tamnoj

KÅ´ sablast i tuga,

Glicinija rasplela vrijeme.

Posljednjim zagrljajem

Cjeliva neÅ•ije davno

Isplakane oÅ•i.

Bijela jedra,

PiÅ•ju

Å•udne sudbine i boli,

A more

U zagrljaju

Hridi

Pjeva . . .

Maksim ZlokoviÅ• (1910-1996), "Boka" 13-14, 1982., Herceg-Novi
Na vrh stranice

Å•empresi nad Perastom

Samuju Ä•empresi usred kamena

ko krila lasta, iz neba pala,

ili je mornarska Ä¼ena

jarbole crne

izdeljala.

Pa celog dana gleda u more

ne bi li mrtve podigla laÄ'e

da joj veÄž jednom odgovore

gde bela jedra

za njih da naÄ'e.

Svetislav MandiÄž (1921-), "Pesme", Beograd 1966
Na vrh stranice

Perast

Iz ovog kamena stanca,

Potekao je davno

Izvori,

Činjenog zlata.

Njegovo vrelo

Trgovima i kulama

To i . . .

Iz ovog stanca pjesma je

Isplela ručice,

Zakitala palace stare

Obasjala crkve

I dvore . . .

Ovdje su oštreni mačevi,

Hajduka i osvetnika,

Pjesma se naša skitala

Uvalom i čalo.

Snačila pale

U teške dane.

Ovi su palaci stari,

Ispričali u proljeća cvjetna,

Duge povorke lađa,

Na svojim katarkama,

Barjak je pobjede vio . . .

U duge jeseni tmurne:

Zaludu gledaju uz more

Suzne oči

I molo tiho . . .

Zaludu ruže cvjetaju,

Na malom balkonu,

A plave oči čekaju,

Bijela jedra niz vale.

Davno su nestala jedra,

Ljubav, cvijeće i slava.

Samo još vali ljube

Plavne obale grada.

Vrh grada ponosnog i surog,

Još zvonik na straži stoji.

Njegove isplakane oči

Tupo gledaju,

Niz plavu pušinu i vale . . .

Maksim Zlokovič (1910-1996), "Primorski akordi" - neobjavljena zbirka

Na vrh stranice

Školj umirenih duša

Umorni noćni vjetar se stižava

I jutarnja svježina na obrazu bridi

U rukama mladog ribara ikona

Ponovo našena na podvodnoj hridi.

U snu što ga umor od zore ukrade

Iznad bonace na plavetnom polju

Ugleda ribar u blistavom sjaju

Å kolj ispred Perasta i crkvu na Å kolju.

Zavjetom skupog slova

Zavjetom sna i ikone

U pozdrav mornarima i ribarima

Zavjetna zvona zvone.

Barke, brikovi, veÅjeli i Åjkune

PosveÅženim kamenom otok nasipaju

I crkvu podiÅ¾u na kostima stijena

Da kroz vjeÄnost samu ljudska djela traju.

VeÅž star je ribar Åito ikonu naÅ'e

Sa starom barkom Åito vesla ne sluÅja

Usred neke tihe i neznane noÅži

Smiri se na Åkolju umirenih duÅja.

Zavjetom skupog slova

Zavjetom sna i ikone

U pozdrav mornarima i ribarima
Zavjetna zvona zvone.

Obrad PavloviÅž
(1954 -)

[Na vrh stranice](#)

Boka

K`o safir plavi
Åjto sija sjajno.

Boka se slavi
vjeÄ•no i trajno.

Gizdava dama
vjenÄ•anje Ä•eka.

Tiha i sama
u osvit v`jeka.

Ä•eÄ•ir na glavi
od kamena svog.

LovÄ•ten joj pravi
a smjeÄ•ka se Bog.

Nevjesta gorda
biser pred svinje.

Prlja je horda,
ljudi je kinje.

Ne gleda na njih
prepuna rana.

I proÄ•ilih sreÄ•tnih
sjeÄ•ta se dana.

Nek vas ne Ä•udi

ta gospa teÄ•na.

TrenuÄ† su ljudi

Boka je vjeÄ•na

Dragan PopadiÄ† (1960 -)

[Na vrh stranice](#)